

פרשת בהר בחוקותי

קצר ומעניין לפרשת השבוע

"וקדשתם את שנת החמישים שנה וקראתם דרור בארץ לכל יושביה, יובל היא תהיה לכם, ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשבו"

זמני השבת

19:10	הדלקת נרות
19:20	מנחה
08:30	שחרית
10:00	תפילת ילדים
10:30	קידוש
18:00	מנחה
20:10	ערבית
20:08	צאת השבת

הודעות

מזל טוב למשפחת גודלי לרגל אירוסי הבת לינו!

ערב יום ירושלים | ביום רביעי כ"ו אייר 17/5 בשעה 21:00 ניפגש בבית משפחת עזאני לערב שירי ירושלים. כולם מוזמנים! פרטים בקבוצה.

לימוד רמבם יומי משותף יתקיים השבת בשעה 17:30 בביה"כ. כולם מוזמנים.

ב.ד.ה אנו משתתפים בצערם של משפחת ארזוני על פטירת בנם ניר. פרטים יפורסמו בקבוצה.

הפסוק מדבר על שנת היובל בה משוחררים העבדים והקרקות לחופשי. זו הפעם היחידה בתורה בה מופיעה המילה דרור בהקשר זה. ומה בין "דרור" ל"חופש"? מדוע בשילוח עבדים נאמר שבשביעית יצא לחופשי, וכאן נאמר "וקראתם דרור"? הרמב"ן מפרש שמשמעות המילה דרור היא נקיות - נקיות הארץ מעבדות האדם והקרקע. ועדיין, מה ההבדל המדויק בין דרור לחופש?

ר' אברהם בדרשי, שהרבה לפרש מילים נרדפות, מבאר באופן מדויק: גם דרור וגם חופש עניינם הפך העבדות, אך דרור הוא נקי וטהור. כך למשל, בפסוק "קח לך בשמים ראש מר דרור" (המופיע בתורה אך לא עוסק בחופש אלא בשמן המשחה) הכוונה היא למור נקי וטהור. לגבי עבדות, כשיוצא העבד לחופשי בשביעי, החירות אינה מושלמת: העבד יכול להירצע באזנו ולהישאר עם אדונו. גם בשילוח העבד תחת עינו (כלומר משתחרר בגלל שניזוק) החירות אינה מושלמת כי הוא יוצא בחסרון גופו. בשנת היובל לעומת זאת, החירות מושלמת. העבד לא יוצא עקב נזקי גוף ואינו יכול להישאר עם אדונו ועל כן השתמשה התורה במילה דרור - חופש טהור ונקי.

"ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם"

הפסוק לעיל מופיע בסוף פרשת הברכות: אם בחוקותי תלכו - נתתי גשמכם בעיתם, ורדפתם את אויבכם, והפרתי אתכם, והרבתי אתכם ונתתי משכני בתוכם **ולא תגעל נפשי אתכם**. והפסוק תמוה: הפסוק מדבר על ברכה, למה שנחשוב שיגעל אותנו אם אנחנו עדיין תחת "אם בחוקותי תלכו ואת מצותי תשמרו"? ועוד: בסוף פרשת הקללות נאמר "ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם" - אם בסוף פרשת הקללות, בהיותם רשעים גמורים נאמר "לא מאסתים ולא געלתים", הרי שכשכולם צדיקים, בסוף פרשת הברכות, לא כל שכן? כך מקשים האלשיך ורמב"ן.

הכלי יקר עונה על תמיהה זו: המשכן הוא כמשכון שנותנים ישראל כנגד עונותיהם, שאם יחטאו - יפרע ה' מהמשכון ולא מהם. על כן: נתתי משכני בתוכם, וכיוון שכך אם תחטאו - לא תגעל נפשי אתכם אלא אשלח חמתי על עצים ואבנים. מאוחר יותר, בפסוקי הקללות מופיע: "וגעלה נפשי אתכם", וגעלה זו היא אחרי חורבן המקדש (שלפני כן נאמר: "ושברתי את גאון עזכם" - בית המקדש) - אחרי שנפרע המשכון, אם ימשיכו בחטאם, תגיע הגעלה אליהם. לבסוף, בסוף פרשת הקללות, נאמר כך: "ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם", וכאן אין מדובר בחורבן מקדש או גלות אלא בנייתוק יחסים מלא וביטול הברית, וזה, אומר הקב"ה - לעולם לא יקרה.

